

del règim d'incompatibilitats regulat per aquesta disposició transitòria. Igualment, s'hi ha d'especificar en quin lloc dels compatibles vol percebre les remuneracions íntegres i en quin la gratificació.

L'opció té caràcter irrevocable, per la qual cosa, una vegada formulada, no pot ser modificada, llevat de causa justificada, d'acord amb les normes que despleguin reglamentàriament aquesta Llei.

Dos. Sens perjudici del que disposa el número u d'aquesta disposició transitòria, els departaments afectats, organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, ens territorials i societats del sector públic, han d'elaborar una relació de les vacants que es produeixin per aplicació del que disposa aquesta Llei.

Aquesta relació s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Tres. Les vacants a què es refereix el número anterior s'han de cobrir pel procediment legalment establert, en el termini de tres anys, a comptar de la publicació de la relació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», d'acord amb les necessitats del servei. En tot cas, el percentatge total de places que s'han de cobrir cada any no pot ser inferior al que s'assenyala a continuació:

Primer any, vint per cent.

Segon any, trenta per cent.

Tercer any, cinquanta per cent.

En aquests percentatges no es computen qualssevol vacants que es produeixin per motius diferents dels derivats de l'aplicació del règim d'incompatibilitats establert en aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Aquesta Llei entra en vigor al mateix temps que la de bases del règim estatutari dels funcionaris públics i, en tot cas, l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-tres.

Segona.—Queden derogades totes les disposicions que regulin actualment el règim d'incompatibilitats del personal inclòs a l'apartat tercer de l'article primer d'aquesta Llei. En conseqüència, en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor, queden sense efecte i anul·lades totes les autoritzacions de compatibilitat concedides, que s'han d'ajustar al que s'hi preveu.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, nou de juny de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada al «BOE» núm. 192, de 12-8-1982.)

15033 LLEI 21/1982, de 9 de juny, sobre mesures per a la reconversió industrial. («BOE» 146, de 19-6-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

U. En els sectors industrials d'interès general que passin per situacions de crisi d'especial gravetat, el Govern, amb caràcter excepcional, pot aplicar, a proposta dels ministres d'Economia i Comerç, Hisenda, Treball i Seguretat Social i Indústria i Energia, per reial decret, mesures de reconversió d'entre les incloses en aquesta Llei i de conformitat amb el que estableixen els apartats següents:

a) L'aplicació de les mesures s'ha de fer amb l'elaboració i la negociació prèvies d'un pla de reconversió per part de les associacions empresarials, les centrals sindicals més representatives del sector i els òrgans competents de l'Administració.

b) El Pla de reconversió ha d'establir els objectius que s'han d'assolir, les condicions de producció, productivitat de les empreses, rendibilitat, períodes de durada de la reconversió i hipòtesis macroeconòmiques i sectorials, i així mateix l'organització de la recerca aplicada i la innovació tecnològica dins les empreses i sectors, amb l'explicitació dels recursos públics i privats per assignar a la recerca i desenvolupament en el període previst en el Pla, així com les condicions en què és aplicable l'article cinquè d'aquesta disposició. El reial decret de reconversió ha de recollir les mesures establertes en el Pla, determinar els beneficis aplicables i incloure una previsió detallada per conceptes i anualitats dels recursos públics a comprometre en el període de reconversió, la disposició efectiva dels quals queda condicionada als límits establerts en aquesta Llei i a les respectives lleis de pressupostos.

c) Les empreses de cada sector es poden acollir al que estableixi el reial decret de reconversió, i a aquest efecte han d'elaborar un programa que contingui, com a mínim, la forma i el compromís de compliment dels objectius i condicions establerts. Per gaudir dels beneficis i ajudes que es determinin en el reial decret de reconversió és necessària l'aprovació prèvia del programa per part de l'Administració i el compliment de les condicions.

d) Cada reial decret de reconversió ha de determinar el procediment adequat per al seguiment i control de l'execució del Pla i dels programes corresponents.

Dos. En els sectors bàsics en què concorrin circumstàncies especials l'Administració pot proposar, en els termes de l'apartat u, l'elaboració i la negociació d'un pla de reconversió. Si, transcorregut un termini de tres mesos, no s'ha elaborat i negociat el Pla esmentat, el Govern, a proposta dels ministres a què es refereix l'apartat u, pot fixar directament les condicions de la reconversió.

Article segon.

U. Es poden constituir societats i altres formes d'associació que tinguin per objecte exclusiu intervenir en les operacions de reconversió d'un sector. En el reial decret de reconversió se n'ha d'establir la naturalesa, finalitats i organització.

Dos. Els beneficis tributaris que pot atorgar el reial decret a les societats de reconversió que s'hagin constituït a l'empara del que estableix l'apartat anterior són els següents:

a) Bonificació del noranta-nou per cent en la quota de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, concepte operacions societàries, per als actes i contractes que siguin necessaris per a la constitució de la societat esmentada.

b) Bonificació del noranta-nou per cent dels tributs locals que siguin exigibles com a conseqüència de la creació de la societat de reconversió, sense que l'Estat estigui subjecte al compliment del que estableix l'article set-cents vint-i-u de la Llei de règim local, text refós aprovat per

Decret de vint-i-quatre de juny de mil nou-cents cinquanta-cinc.

c) Bonificació del noranta-nou per cent de la quota de l'impost sobre societats, excepte per la part de quota imputable als increments de patrimoni que es posin de manifest en extingir-se aquella.

A la societat de reconversió no és aplicable el règim de transparència fiscal.

d) Bonificació del noranta-nou per cent de l'impost general sobre el tràfic de les empreses que gravi les operacions que es produeixin entre la societat de reconversió i les empreses sòcies, sempre que siguin estricta conseqüència de les finalitats que constitueixen l'objecte social d'aquella.

Tres. La part de les subvencions que rebí la societat de reconversió i transfereixi a les societats o empreses acollides al procés de reconversió no es considera un ingrés computable en aquella, però sí en aquestes.

Tampoc no es consideren aplicables, si s'escau, les normes que, sobre operacions vinculades, inclou l'article setze de la Llei seixanta-u/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-set de desembre, excepte per a les transferències que es derivin de les operacions de liquidació que siguin conseqüència de l'extinció de la societat de reconversió.

Article tercer.

U. El Reial decret pot atorgar a les empreses que s'acullin al procés de reconversió industrial els beneficis tributaris següents:

a) Bonificació del noranta-nou per cent de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats que gravi els préstecs, emprèstits i augments de capital, quan l'import es destini a la realització de les inversions en actius fixos nous de caràcter industrial que siguin exigides pel procés de reconversió.

b) Bonificació del noranta-nou per cent de l'impost general sobre el tràfic de les empreses i recàrrec provincial, drets aranzelaris i impost de compensació de gravàmens interiors que gravin les importacions de béns d'equip i utilatge de primera instal·lació que no es fabriquin a Espanya, realitzats per les societats o empreses que estiguin acollides al Pla de reconversió.

c) L'elaboració de plans especials, a què es refereixen els articles dinou, segon, d), de la Llei quaranta-quatre/mil nou-cents setanta-vuit, i tretze, f), dos, de la Llei seixanta-u/mil nou-cents setanta-vuit, pot comprendre la llibertat d'amortització, referida als elements de l'actiu, quan estiguin afectes a l'activitat inclosa en el sector objecte de reconversió en les condicions que reglamentàriament es determinin.

d) Les subvencions de capital rebudes es poden computar com a ingressos en el termini màxim que assenyalava l'article vint-i-sis, sis, de la Llei quaranta-quatre/mil nou-cents setanta-vuit, de vuit de setembre, o l'article vint-i-dos, sis, de la Llei seixanta-u/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-set de desembre, sense necessitat d'atendre els criteris d'amortització expressament assenyalats en els preceptes esmentats.

e) Les inversions en actius fixos nous, les quantitats destinades a portar a terme programes de recerca o desenvolupament de nous productes o procediments industrials, així com els que tinguin com a finalitat organitzar i potenciar l'estructura de la recerca i desenvolupament en l'empresa o sector, amb la creació de nous llocs de treball en l'activitat esmentada i les de foment de les activitats exportadores, previstes a l'article vint-i-sis de la Llei seixanta-u/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-set de desembre, que realitzin les empreses per a la consecució de les finalitats establertes en el Pla de reconversió, s'han de deduir, en qualsevol cas, al tipus del quinze per cent.

La deducció per inversions, a què es refereix el paràgraf anterior, té el límit del quaranta per cent de la quota de l'impost sobre societats.

Quan la quantia de la deducció excedeixi aquest límit, l'excés es pot deduir successivament de les quotes corresponents als quatre exercicis següents, computats en la forma prevista a l'apartat següent.

f) Els terminis aplicables per a la compensació de bases imposables negatives, si procedeixen de les activitats incloses en el Pla de reconversió, així com els que també siguin aplicables a la deducció per inversions, s'han de comptar a partir del primer exercici que llanci resultats positius d'aquelles activitats dins la vigència del Pla esmentat.

g) En la deducció per inversions no es computa com a reducció de plantilla la que es derivi de l'aplicació de la política laboral inclosa al Pla de reconversió.

h) Els expedients de fusions previstos en el Pla de reconversió s'han de tramitar pel procediment abreujat que el Ministeri d'Hisenda estableixi, amb els beneficis que figuren a la Llei setanta-sis/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses.

Els percentatges de bonificacions a què es refereix la Llei esmentada s'han de fixar en el reial decret i alhora assenyalar els sectors objecte de reconversió.

Dos. Sens perjudici de l'aplicació dels articles dinou, de la Llei quaranta-quatre/mil nou-cents setanta-vuit, i tretze de la Llei seixanta-u/mil nou-cents setanta-vuit, les empreses o societats acollides al Pla de reconversió poden considerar com a partida deduïble en l'impost sobre la renda de les persones físiques o en l'impost sobre societats, de conformitat amb un pla lliurement formulat per aquelles, el valor d'adquisició de les instal·lacions substituïdes que no siguin objecte d'alienació.

Quan aquesta es produeixi, s'han de computar les variacions en el valor del patrimoni que es puguin derivar, d'acord amb el que disposa la legislació reguladora dels tributs.

Tres. El Govern pot establir, en el reial decret de reconversió, un règim i condicions especials per al fraccionament o ajornament dels deutes tributaris i dels contrets amb la Seguretat Social, el termini d'ingrés dels quals en el període voluntari hagi finalitzat amb anterioritat a l'u de març de mil nou-cents vuitanta-u. Per poder aplicar aquest règim i aquestes condicions especials, les empreses han d'estar al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries amb la Hisenda pública i de les que tinguin amb la Seguretat Social posteriors a la data esmentada en el moment de sol·licitar acollir-se al corresponent reial decret.

Article quart.

U. El Govern, una vegada fixades les condicions de la reconversió en la forma establerta en aquesta disposició, pot acordar la concessió d'aval i crèdits a les empreses que estiguin incloses en els plans de reconversió industrial esmentats. Els acords de concessió s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat». La instrumentació dels avals i del crèdit l'ha de realitzar l'entitat oficial de crèdit que determini en cada cas l'Institut de Crèdit Oficial, i s'ha de procedir a la seva comptabilització separatament.

Dos. El Tresor públic respon, amb caràcter subsidiari i fins al límit establert per a cada any en els pressupostos generals de l'Estat, dels menyscapes que, pel conjunt de les operacions de crèdit i aval concertats amb les empreses acollides a reconversió, s'originin a l'Institut de Crèdit Oficial o entitats oficials de crèdit.

A aquest efecte, l'Institut de Crèdit Oficial ha de formular semestralment una liquidació dels menyscapes que s'hagin originat a les entitats oficials de crèdit per la realitat

zació de les operacions esmentades. L'import de cada liquidació li ha de reemborsar el Tresor amb càrrec a un compte especial que, sota la denominació «Avançaments a sectors en crisi», s'ha d'obrir al Banc d'Espanya. El saldo d'aquest compte no es computa als efectes de les limitacions que en l'apel·lació al Banc d'Espanya estableixin les lleis de pressupostos de cada any i no merita interessos.

Semestralment s'ha de posar en coneixement de les Corts Generals les liquidacions esmentades, acompanyades, si s'escau, dels projectes de llei de concessió de crèdit suplementari o extraordinari corresponents.

Article cinquè.

U. La declaració d'un sector en reconversió es considera com a causa tecnològica o econòmica o, si s'escau, tècnica o organitzativa, als efectes que les empreses que s'acullin al Pla puguin establir la modificació, suspensió o extinció de les relacions laborals i la mobilitat geogràfica que es determini en el Pla corresponent, d'acord amb els objectius i normes que s'hi estableixin que s'hagin inclòs en el reial decret de reconversió.

Dos. En els supòsits de fusions, segregacions, associacions o agrupacions d'empreses s'ha de determinar en el reial decret de reconversió el règim unitari, o no, de condicions de treball aplicables als treballadors de les empreses afectades, amb respecte, en tot cas, a l'antiguitat de cada treballador. El reial decret de reconversió pot establir normes especials amb les garanties econòmiques i jurídiques corresponents sobre transferències de personal entre diferents empreses del sector.

Article sisè.

U. El reial decret de reconversió ha d'establir les condicions en què es poden concedir ajudes, equivalents a la jubilació del sistema de Seguretat Social, als treballadors de seixanta anys o més que, com a conseqüència de la reconversió, cessin en les seves empreses abans d'assolir l'edat fixada per a la jubilació voluntària en el règim de la Seguretat Social d'enquadrament.

Dos. Les empreses que s'acullin a les disposicions del reial decret de reconversió o totes les empreses del sector, segons el que estableixi el reial decret, han de contribuir, almenys en un cinquanta-cinc per cent, al finançament del cost de les ajudes previstes al número anterior, mitjançant una aportació al seu càrrec, en la forma, termini i condicions que determini aquest Reial decret. Aquestes aportacions s'han d'equiparar, als efectes de la seva recaptació, a les quotes de la Seguretat Social, sens perjudici del que estableix la disposició final tercera d'aquesta llei. L'aportació de l'Estat dins el Pla d'inversions i protecció al treball s'ha d'efectuar igualment en el termini i condicions que determini el reial decret de reconversió.

Tres. Les indemnitzacions per cessament que corresponguin a les empreses acollides al reial decret de reconversió com a conseqüència de rescissions contractuals derivades d'expedients de regulació de treball, poden ser fraccionades en mensualitats o anualitats, sense que en cap cas l'import de cada fraccionament no sigui inferior a la quantitat que el treballador hagi percebut en actiu en el mateix període de temps.

Quatre. La declaració d'un sector en reconversió, inclosa en el decret corresponent, es considera com a força major, i es pot establir l'exoneració prevista a l'article vint, punt tres, de la llei cinquanta-u/mil nou-cents vuitanta, de vuit d'octubre, en els supòsits de suspensió o reducció de la jornada laboral.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Per als sectors o empreses que en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei tinguin adoptades mesures de regulació d'ocupació que hagin donat lloc que la plantilla hagi exhaurit les prestacions de desocupació, el reial decret de reconversió pot establir un període extraordinari d'ampliació de la prestació, que en cap cas no pot ser superior a sis mesos i per un import del setanta per cent de la base reguladora.

Segona.—Les mesures establertes en aquesta llei són així mateix aplicables als sectors declarats en reconversió amb anterioritat a la seva entrada en vigor.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—Les comunitats autònomes, amb la finalitat de mantenir les relacions que permetin una col·laboració adequada, han de rebre informació de l'Administració de l'Estat sobre l'elaboració i negociació dels plans de reconversió industrial, sempre que en el territori de la comunitat autònoma estiguin establertes indústries del sector en reconversió de què es tracti que representin, almenys, el deu per cent de l'ocupació del sector. Així mateix, quan es donin les mateixes circumstàncies, les comunitats autònomes han de subministrar a l'Estat les previsions oportunes sobre la problemàtica, objectius i mitjans relatius als sectors declarats en reconversió per l'Administració de l'Estat.

Segona.—U. L'aplicació general de les mesures i de les normes de reconversió industrial l'ha d'efectuar una comissió executiva, la composició de la qual es determina en cada decret de reconversió, en la qual han d'estar representades les comunitats autònomes, sempre que en el seu territori estiguin establertes indústries que representin, almenys, el deu per cent de l'ocupació del sector.

Dos. Igualment, en el supòsit que hi hagi un òrgan de seguiment general del Pla de reconversió industrial, a més de la Comissió Executiva esmentada al paràgraf anterior, les comunitats autònomes han d'estar representades en l'òrgan esmentat quan en el seu territori estiguin establertes indústries que representin, almenys, el deu per cent de l'ocupació del sector.

Tercera.—Les modificacions que en els pressupostos dels organismes autònoms sigui necessari introduir com a conseqüència de les mesures que es deriven d'aquesta llei o dels reials decrets de reconversió sectorial les ha d'autoritzar el Govern, a proposta del ministre d'Hisenda, sigui quina sigui la quantia d'aquestes.

Quarta.—A partir de mil nou-cents vuitanta-dos, els pressupostos generals de l'Estat han de reflectir en una secció independent els recursos financers necessaris per al compliment de les obligacions que per a l'Estat es puguin derivar d'aquesta llei en l'exercici corresponent.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Aquesta llei entra en vigor el dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segona.—La vigència d'aquesta llei finalitza el trenta-u de desembre de mil nou-cents vuitanta-dos, sens perjudici de la durada de les mesures que s'hi instrumentin, que s'ha de determinar en els plans de reconversió dels sectors industrials.

Tercera.—L'incompliment de les obligacions a què s'hagin compromès les empreses en els plans i programes de reestructuració dóna lloc, en tot cas, a la pèrdua dels beneficis obtinguts i a una multa de la quantitat al triple de la quantia dels beneficis esmentats quan aquesta no superi la quantitat de dos milions de pessetes, sempre aplicable, quan escaigui, els preceptes sobre delictes fiscals.

Quarta.—S'autoritza el Govern a desplegar mitjançant un reial decret les disposicions incloses en aquesta llei.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, nou de juny de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

15230 LLEI 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional. («BOE» 148, de 22-6-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional es configura com una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar, orgànicament dependent de la presidència del Govern i exclosa de l'aplicació de la Llei d'entitats estatals autònomes.

Les seves finalitats són la gestió i administració dels béns i drets del patrimoni nacional.

Article segon.

Tenen la qualificació jurídica de béns del patrimoni nacional els de titularitat de l'Estat afectes a l'ús i servei del rei i dels membres de la família reial per a l'exercici de l'alta representació que la Constitució i les lleis els atribueixen.

A més s'integren en el patrimoni esmentat els drets i les càrregues de patronat sobre les fundacions i reials patronats a què es refereix aquesta Llei.

Article tercer.

Quan sigui compatible amb l'afectació dels béns del patrimoni nacional, a què es refereix l'article anterior, el Consell d'Administració ha d'adoptar les mesures conduents a l'ús d'aquests béns amb finalitats culturals, científiques i docents. Així mateix ha de vetllar per la protecció de l'ambient i pel compliment de les exigències ecològiques en els terrenys que gestioni i, especialment, al Monte del Pardo.

Article quart.

Integren el patrimoni nacional els béns següents:

U. El Palau Reial d'Orient i el Parc de Campo del Moro.

Dos. El Palau Reial d'Aranjuez i la Casita del Labrador, amb els jardins i edificis annexos.

Tres. El Palau Reial de San Lorenzo del Escorial, el palauet denominat la Casita del Príncep, amb la seva horta i terrenys de conreu, i l'anomenada «Casita de Arriba», amb les cases d'oficis de la Reina i de Los Infantes.

Quatre. Els palaus reials de La Granja i de Riofrío i els seus terrenys annexos.

Cinc. El Monte del Pardo i el Palau del Pardo, amb la Casita del Príncep. El Palau Reial de la Zarzuela i el predi denominat «La Quinta», amb el seu palau i edificacions annexes: l'església de Nuestra Señora del Carmen, el Convent de Cristo i edificis contigus.

Sis. El Palau de l'Almudaina amb els seus jardins, situat a Palma de Mallorca.

Set. Els béns mobles de titularitat estatal, inclosos en els palaus reials o dipositats en altres immobles de propietat pública, enunciats en l'inventari que custodia el Consell d'Administració del Patrimoni Nacional.

Vuit. Les donacions fetes a l'Estat a través del Rei i els altres béns i drets que s'afectin a l'ús i servei de la Corona.

Per a la delimitació exacta dels béns esmentats als sis primers apartats d'aquest article, cal atènyer-se al perímetre fixat pels corresponents decrets de declaració de conjunt historicoartístic. Si no n'hi ha, s'ha de seguir el criteri de preservar la unitat del conjunt monumental.

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per «Monte del Pardo» la superfície de terreny que, amb aquest nom, apareix descrita als plans de l'Institut Geogràfic Nacional.

Article cinquè.

Formen part del patrimoni nacional els drets de patronat o de govern i administració sobre les fundacions següents, denominades patronats reials:

U. L'església i el convent de l'Encarnació.

Dos. L'església i Hospital del Buen Suceso.

Tres. El convent de les Descalzas Reales.

Quatre. La reial basílica d'Atocha.

Cinc. L'església i col·legi de Santa Isabel.

Sis. L'església i col·legi de Loreto, a Madrid, on també radiquen els esmentats als apartats precedents.

Set. El monestir de San Lorenzo del Escorial, situat a la localitat esmentada.

Vuit. El monestir de Las Huelgas, a Burgos.

Nou. L'Hospital del Rey, situat a la capital esmentada.

Deu. El convent de Santa Clara, a Tordesillas.

Onze. El convent de San Pascual, a Aranjuez.

Dotze. El Copatronat del Col·legi de Doncellas Nobles, a Toledo.

Article sisè.

U. Aquesta Llei i el reglament que es dicti per a la seva execució regulen el règim jurídic dels béns i drets del patrimoni nacional. Amb caràcter supletori, s'hi ha d'aplicar la Llei del patrimoni de l'Estat.

Dos. Els béns i drets integrats en el patrimoni nacional són inalienables, imprescriptibles i inembargables, gaudeixen del mateix règim d'exempcions tributàries que els béns de domini públic de l'Estat, i han de ser inscrits en el Registre de la Propietat com de titularitat estatal.

El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional pot sol·licitar al Ministeri d'Hisenda, en relació amb els béns i drets a què es refereixen els dos articles precedents, l'exercici de les prerrogatives de recuperació, investigació i delimitació que corresponen a l'Estat respecte dels béns de domini públic.

Tres. Als béns que tinguin valor o caràcter historicoartístic també els és aplicable la legislació sobre patrimoni historicoartístic nacional.

Article setè.

U. El contingut dels drets de patronat a què es refereix l'article cinquè és el determinat en les seves clàusules fundacionals i, en cas d'insuficiència d'aquestes, ha de comprendre amb tota l'amplitud les facultats d'administració de les fundacions respectives. El protectorat sobre les fundacions esmentades correspon al rei amb les facultats que li atribueixen les disposicions vigents.

Dos. Els béns d'aquestes fundacions, destinats al compliment directe de les finalitats respectives, tenen les mateixes exempcions fiscals que els del domini públic de l'Estat.